

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 29.

12. Marca 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia. —

Podczas czterdziestego dziewiątego losowania dawnego procentowego długu Stanu, przedsięwziętego w d. 1. b. m. w skutek najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818, wyciągniono rząd Nr. 396.

Rząd ten obejmuje obligacje eraryjalne Stanów Austrii powyżej Anizy pożyczki wojennej po 2 1/2 procentu od Nru. 17,612 do Nru. 20,345.

Detto z r. 1795 od Nru. 3. do Nru. 1354.

— — 1796 — 21. — 820.;

tudzież obligacje eraryjalne Stanów Styryi dobrowolnych w gotowiznie składek, z terminów procentowych Lutego i Sierpnia po 1 3/4 proc. od Nru. 1. do Nru. 386., w ilości kapitałnej 1 mil. 100,857 ZR. 32 1/2 kr., a w ilości procentowej według znizonej stopy, 25,009 ZR. 16 kr.

W rządzie tym zawarte pojedyncze Numera obligacyi ogłoszone zostaną osobnym wykazem.

Podczas siódmego losowania otworzonej u PP. Dawida Parich i M. A. Rothsilda i synów pożyczki 20 mil. 800,000 ZR. M. K., przedsięwziętego w d. 1. t. m., wyciągniono rzędy: Nro. 233, 419, 372, 20, 194, 455, 761, 314, 727, 152, 357, 178, 391, 729, 330, 478, 171, 323, 415, 650, 69, 525, 387, 603, 456, 128, 426, 641, 293, 297, 73, 265, 618, 174, 702, 699, 463, 356, 531.

Numera losów w tym rządzie zawartych, na które podług planu ciągnięcia przeznaczonych 1250 wyższych wygranych wypadło, zostaną niezwłocznie osobnym wykazem ogłoszone.

— Z Węgier. —

Gazeta Preszburska z d. 9. Lutego zawiera następujące wiadomości:

W d. 6. t. m. o godzinie 1szej odbyło się 179te połączone posiedzenie Sejmu, i na tem expedyjowano w zwyczajnej formie z powodu nadchodzących urodzin N. Pana Adres powin-szowania. Początek było posiedzenie cyrkularne, na którym Stany sprostowały projekta do dwóch poselstw: 1) o prawnych przepisach względem dóbr, podczas zajęcia przez Francuzów krajów nadbrzeżnych węgierskich po tamtej stronie rzeki

Sawy sprzedanych lub exekwowanych; 2) o szkole marynarki mającej być w tych portach założoną, podczas gdy Izba Magnatów powyższe posiedzenie zaczęła od rozpoznania postrzeżeń Stanów, przedsięwziętych już względem przedmiotu zażaleń.

W d. 7. odbyło się jedynie cyrkularne posiedzenie, na którym odczytano i sprostowano projekt do drugiego poselstwa Stanów na postrzeżenia Izby Magnatów, uczynionych nad pierwszym poselstwem w stosunkach pieniężnych między prywatnymi.

(G. W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Portugalia.

Ministryjum wojny odebrało w Lizbonie w d. 7. Lutego o północy przez nadzwyczajnego gońca z Oporto następujące wiadomości:

Margrabia d'Angeja stał d. 3. w Braga, i d. następującego uderzył na Margrabięgo Chaves, który przed nim przez most w Prado uchodzi. Jenerałowie d'Angeja, Villafior i Mello połączyli się, i bardzo czynnie działają. Powstańcy uciekają do Galicyi.

Inny list donosi, że część wojsk Angielskich przybyła do Koimbrzy, i że Sztab Jeneralny we dwa lub trzy dni miał opuścić Lizbonę. Słychać także, że powstańcy będąc ścigani przez konstytucyjonistów, starają się ująć do Hiszpanii.

Podług listów z Oporto i Lizbony, powstańcy zbliżyli się do Oporto o 4 lub 5 godzin drogi. Jenerał Stubbs, dowódca tej twierdzy, posłał umyślnego gońca do Hrabiego Villafior i doniósł mu o niebezpieczeństwie miasta. Goniec ten zastał Hrabiego Villafior w Villa-Real z większą częścią swojego wojska. Hrabia Taipa dowiedział się między Regoa i Villa-Real o tem, co zaszło pod Oporto, dokąd szedł w 600 ludzi straży tylnéj; zatem wsiadł na okręt w Regoa ze swoim wojskiem i popłynął w dół rzeki aż do Oporto. Przez te posiłki załoga miasta powiększyła się do 2000 ludzi. Hrabia Villafior musiał ze strony swojej dnia 1. Lutego stanąć w Penazui.

Przednia straż zbiegów stała w dniu 1. Lutego pięć godzin drogi od Oporto; dnia 2. mieli oni uderzyć na miasto we trzech kolumnach. Je-

)(

nerał Stubbs poczynił wielkie przygotowania do odparcia onych.

Jenerał ten donosi z Oporto pod dniem 1. Lutego: Już się nie obawiam o utrzymanie miasta. Spodziewam się, iż w skutek posiłków przez Margrabię Angeja przystanych, będę w stanie oprzeć się. « Jenerał Stubbs zaczął działać zaczepnie, i w d. 1. Lutego umówił się z Jenerałem Villafior względem środków uderzenia na powstańców w ich stanowiskach.

Gwiazda donosi z Lizbony pod dniem 7., a z Oporto pod dniem 6. Lutego, że zbiegowie, którzy powtórnie naszli Portugaliją, nie zajęli nic prócz Bragi, gdzie są zamknięci przez Hrabiego Villafior i Jeneratów Angeja i Mello. Wojska ostatnich, osadziły Gombeiro, Guimaraeus, Grovande, Lonhoro i Carvalho de Este.

Wojska Angielskie opuściły Lizbonę i udaly się do Koimbrы.

Dziennik Angielski, Globe, udziela następującego objaśnienia o ostatnich zdarzeniach w Portugalii: Powstańcy dawniej pobici, w małych oddziałach, lecz w znacznej liczbie cofnęli się do Tras-os-Montes, gdzie się ich przyjaciele utrzymywali. Poczem wypędziwszy konstytucjonistów z Chaves, udali się do mostu w Salamandzie, leżącym w wąwozie, który prowadzi do prowincyi Minho, a który osadzony był przez 300 konstytucjonistów; lecz wąwóz ten został wzięty, i tak dopiero udało się powstańcom w dniu 3. wnieść do prowincyi Minho, czego wprzód nie mógł dokazać Margrabia Chaves. Dnia 30. Stycznia posiadali powstańcy Braga, poczem wzięli bogate konstytucyjne miasto Guimaraeus i zagrażali Oporto. Teraz wiadomo, że Braga i Guimaraeus są znowu oswobodzone; atoli w doniesieniach panuje nieład, i nie wiadomo, co się stało w d. 4. Lutego.

Kuryjer Angielski donosi: »Chaves posłał odezwy do Oporto, w których przyrzeka mieszkańcom bezpieczeństwo osób i majątków, jeżeli nie będą się opierać jege wnieściciu, w razie przeciwnym nikomu nie przebaczy. Dalej oświadczył, że pierwszy wystrzał, któryby Anglicy na rzecz konstytucjonistów uczynili, sprowadziłby do Portugalii 30,000 Hiszpanów, stojących na granicy. Powstańcom, którzy się na teraz połączyli pod Guimaraeus, dowodzi Chaves, Wicehrabia Canellas, Wicehrabia Vargea i Wicehrabia Molellos. Tellez Jordao stanął z korpusem swoim w Mirrea, aby konstytucjonistów wstrzymać od wnieścia do Tras-os-Montes. Ci trzej Wicehrabiowie posiadają wiele talentów i mieli ten plan kampanii ułożyć. Najzdolniejszym jest Canellas, swuj Margrabi Chaves. Vargea pobił Pułkownika Zagallo. Potyczka ta była najznaczniejszą w całej wypra-

wie. Tellez Jordao już się był odznaczył swoją odwagą pod Wellingtonem, i z prostego żołnierza posunięty został na Oficera. Wicehrabia Molellos wzbudził u stronnictwa swojego podejrzanie; w potyczce d. 9. Stycznia nie miał dopełnić swojej powinności. W wojsku Angielskiem panują choroby; przyczyną tych, jest zła pora roku, nowe wino i trudy. W Villa Franca jest ich 500 chorych, ponieważ nie było jeszcze czasu założyć szpitalów wewnątrz kraju. Sądzą powszechnie, że Jenerał Clinton nie będzie jeszcze wspierał konstytucjonistów. Główną swoją kwaterę założył w Koimbrze. (G. W.)

Hiszpanija.

Gazeta Nadworna Madrycka z d. 8. Lutego zawiera adres Muncypalności miasta Burgos z d. 17. Stycznia do Króla, dotyczący się manifestu, który JKMość pod d. 11. Stycznia wydał w formie okólnika Ministra wojny: »Gdyśmy«, mówi ten adres, »czytali manifest, który się odwołuje do sławy monarchii, wierności i dumy kastylijskiej, słachetna duma zapaliła serca nasze, i równie jak inni synowie Kastylii przejęliśmy się żywym zapalem ku obronie tak świętych przedmiotów przeciwko wszelkiej krzywdzie, którą onyn wyrządzono, lub któraby na przyszłość z jakkolwiek mogła być wyrządzona. Nigdy świetne imię Kastylijskie nie było na próżno wzywane, i byłoby hańbą pomyśleć, że dzisiejsi Kastylijani beznaznaczeni są, aby swoje sławę haniebnym piętnem naznaczyć dozwolili. Jakieżby nam owoce przyniosły nasze w historii nieśmiertelne i w psmiejci narodów jeszcze zupełnie świeże wielkie czyny, gdyby je gruby obłok osłonił lub ciemność na zawsze pokryć miała? Nie! Opatrzność nie chciała, aby taki był koniec tyle krwi przelanęj, poświęceń się i wierności, które Hiszpanów jeszcze między wszystkimi ludami ziemi odznaczają... Niczem jest naród, skoro przestaje być przedmiotem poważania. Bardzo się mylą ci, którzy w rachubach swoich o potędze narodów, nie polegają na żadnych innych żywiołach, tylko na masie złota i srebra, które te narody posiadają; Hiszpanija okazała nikczemność takiej rachuby i okaże, gdy WKMość znowu swoim ludom rozkażesz to, coś nateraz tylko namienił. Tymczasem podpisani nie zapoznawają, co są temu lub owemu winni narodowi i t. d.

Gazeta nadworna z d. 6. Lutego zawiera obszerny rozbiór obrad Akademii Francuzkiej nad prawem o wolności druku, i przywiódłszy zdania i rozumowania różnych w tym przedmiocie Gazet Paryzkich, dodaje: »Co się nas dotyczy, tedy przestajemy na przywiedzeniu faktów i powodów obudwóch stronnictw, nie wdając się w spór, lub

objawienie z łania; sądzimy, że ten dowód oględności winni jesteśmy Rządowi, korporacyjom i uczonym obcego, w przyjaźnych stosunkach z Hiszpaniją zostającego kraju, tam, gdzie idzie o jego domowe sprawy. (G. W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Izba Niższa na posiedzeniu z d. 16. Lutego na wniosek Kanclerza Izby Skarbowej zezwoliła na powiększenie apanażów Xięcia Klarencyi (Następcy Tronu po śmierci Xięcia Yorku) o 9,000 fu. szt., i razem dla jego Małżonki 6,000. Dotychczasowy dochód Xięcia wynosił 29,500, Xięcia Yorku czynił 35,500. Reszta Członków rodziny Królewskiej od czasu śmierci Xięcia Kent ma 12,000, od roku 1816 każdy 18,000. Kilku Członków, mianowicie: Lord Althorpe i P. Hume, oświadczyło się przeciwko pomnożeniu apanażów w chwili, kiedy w dochodach kraju okazuje się brak 4 mil. f. szt.

Poczem Lord Kanclerz starał się objasnić ubytek 4 milionów fu. szt. w dochodach r. 1826. Przyznaje, że sam w niektórych gałęziach dochodów zrobił przesadne wyrachowanie, atoli mimo tego błędu Anglija jest w stanie dopełnić wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych zobowiązań, swoje instytucy na tym samym utrzymać stopniu i honoru swojego w oczach całego świata nienaruszenie dochować. Oświadczenie to przyjęła Izba z okłaskami.

Na tém samym posiedzeniu Izby Niższej stosownie do życzeń Rządu mianowano nowy Komitet względem wychodztw z Anglii.

Z zaczętym niedawno rokiem — wyraża list holenderski — następuje dla handlu zbożowego epoka, którą nierównie trudniej w jej skutkach osądzić nad tę, której dożyliśmy roku zeszłego. Przyczyna, która podczas ostatnich miesięcy roku zeszłego podniosła znacznie cenę, mianowicie dowiedziony nieznaczny plon ostatnich żniw w ogólności, jeszcze istnieje. Z tego powodu ani pomyśleć można, aby spадanie cen było trwałe; jednakowoż nie można zapominać, że już takież doszły wysokości, która sprawić może, iż najodleglejszych okolic zwabi przywóz do miast składowych. Atoli nic bardziej nie zdaje się zasługiwać na uwagę w osądzeniu handlu zbożowego, jak to znaczne zmniejszenie się zapasów zbożowych w Anglii, które już od r. 1824 postrzegać się dawało. Że to zmniejszenie nie było skutkiem złych żniw, wnoszono zatem, że Anglija konsumuje więcej nad wydatek żniw zwyczajnych i że znowu będzie potrzebowała obcego przywozu, jeźliby te w niejakiem względzie poniosły szkodę; Zle a do wiadzenia oczywiście to potwierdziło. Zle żniwa owsa z roku 1824 pociąły za sobą otwo-

zenie portów. W tym krótkim czasie dozwolono 700,000 kwaterów owsa na konsumcyję, czego po upływie kilku miesięcy ani śladu nie pozostało. Że zbiory z 1825 nie były dostateczne, przeto znowu w Maju 1826 musiano dozwoić na sprzedaż ze składów 30,000 łasztów, aż nakoniec Ministrowie w jesieni tegoż samego roku zmuszeni zostali dozwoić zupełnie przywozu. Z pszenicy dozwolono w r. 1825 sprzedać ze składów 500,000 kwaterów, a 1826 r. 300,000 kwaterów, i tylko dla tego, że żniwa roku zeszłego nadzwyczajnie wczesnie przypadły obeszli się Ministrowie bez użycia wolności dozwoić jeszcze sprzedać ze składów 500,000 kwaterów.

Śród tych okoliczności słusznie natężona jest uwaga na uchwały Parlamentu Angielskiego względem odmiany prawa zbożowego, które muszą mieć znaczny wpływ na obieg handlu zbożowego.

Jakikolwiek jest wielki własny interes tych, którzy w tej mierze rozstrzygać mają, jednakże bardzo wątpić należy, aby odniósł zwycięstwo nad potrzebami narodu. Chociaż oświecześniejsza część różnych stanów, z których się towarzystwo cywilne składa tak mało w Anglii, jak w każdym innym kraju liczniejsza, jednakże w widokach swoich, z powodu, że w związku towarzyskim pomysłność jednego stanu, ściśle sklejona jest z pomysłnością drugiego, będzie silnie wspierana przez mężów, którzy na teraz ster Rządu Angielskiego Państwa z tak wielką prowadzą chwałę. Nadto nowsze doświadczenia dowiodły, że nie każde wprowadzenie obcego zboża szkodzi odbytowi krajowych płodów. Ministryum zapewne nie powinno się zupełnie powodować skargami pochodzącymi z największej nędzy w obwodach fabrycznych, przeciwko dotychczasowym prawom zbożowym, atoli mocno czuje, że w kraju, którego pomysłność szczególniej na kwitnieniu jego fabryk opiera się, robotnik nie powinien być zmuszony zanadto drogo pożywać chleba, ponieważ pociąga za sobą nieodzownie większa płaca robotnikom, co koniecznie wypada na szkodę fabryk. Nakoniec czuje to konkurencyja innych Państw, gdzie się równie podniosł przemysł, szczególnież zaś Ameryki północnej, gdzie przemysł niby na nowo obudzony.

Nadto, podług statęj Angielskiego Rządu zasady, »uniknąć wszelkich nagłych i wielkich przeskoków« bezwarunkowa wolność przywozu ma za sobą prawdopodobieństwo. Podług tego, jak się Ministrowie na ostatniem posiedzeniu Parlamentu w tym przedmiocie wyrazili, trzeba się prędzej spodziewać, że cena, dla której otworzą się porty żniżoną zostanie blisko na 60 szyl. od kwarteru pszenicy, i tak stosunkowo dla innych gatunków zboża, i od tych jeszcze cto od 10 do 12 szyl. od kwarteru będzie pobierane, jeźli, co się zdaje być rzeczą

oczewistszą, ogólnie stałe cła nie będą ustanowione i stosownie do tych nie zostanie dozwolony wolny przywóz zboża na konsumpcyję.

I to jest, czego względem rozwiązania tego ważnego pytania spodziewać się możemy, atoli względem których prawdopodobieństwa i mniemańnych skutków na teraz wszelkie niepotrzebne są rozumowania, gdyż niebawem w tej mierze będziemy mieli dokładną wiadomość.

Najnowsze wiadomości z Kalkuty dochodzą do połowy Września; zdaje się, że Birmani dosyć pilnie wypłacają raty traktatem pokoju oznaczone. Do Kalkuty nadeszło z Rangun przez statek parowy *Entreprise* w d. 9. Września r. z. 30,000 fun. szt., z których trzecia część należy Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, a dwie trzecie części kupcom.

(G. W.)

Francyja.

Król dał w d. 18. Lutego pożegnawcze posłuchanie Kardynałowi Machi, którego poselstwo we Francyi skończyło się przez otrzymanie czerwonego kapelusza.

Tegoż samego dnia Ces. Austryjacki Poseł na Dworze Francuzkim, Hrabia Apponyi, dał wielki obiad, na którym znajdowali się Ministrowie, wielu pierwszych Urzędników Dworu, Ciało dyplomatyczne, Parowie Francyi i inne znakomite osoby.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w d. 19 Lutego P. Bonnet powtórzył w krótkości ogólne rozprawy o prawie względem wolności druku i starał się zbić tak zarzuty przeciwko projektowi, jakoteż przeciwko przełożeniu Kommissyi. Mówiono, iż w wielu punktach odstępując od zdania Kommissyi, zbliżał się do pierwiastkowego wniosku Ministrów. Późem przystąpiono do rozpoznania odmian pierwszego artykułu pierwiastkowego projektu przez Kommissyją przełożonego i trzech dodatków, które różni Członkowie podali.

Pierwszy z tych dodatków przez PP. St. Chamans i Dudon przełożony, pierwiastkowy projekt jeszcze zaostrzający, zbijał sam P. Villé, który oświadczył, że wniosek P. St. Chamans był w Radzie Ministeryjalnej rozpoznawany, ale odrzucony został, ponieważ jest uprzednim i upoważniającym do ścigania, chociaż zbrodni nie popełniono.

Podług wiadomości z Marsylii. okręt Lorda Cochrane *Unicorn* opuścił taweczny port w d. 14. Lutego. Sam zaś Lord udał się łądem do pobliskiego portu St. Tropez, gdzie wsiąść ma na budowany tamże dla niego bryg *le Sauveur* o 18 działach. Obadwa okręty połączyć się mają w zatoce St. Tropez i potem popłynąć na Archipelag.

Projekt do prawa względem Policji nad wol-

nością druku, po dodatkach Kommissyi do rozpoznania tegoż upoważnionej i t. d.

(Dokończenie.)

Rozdział II. O ogłoszeniu pism peryjodycznych. Art. 8. Żaden Dziennik i żadne pismo peryjodyczne jakiegobądź rodzaju nie może być ogłoszone, jeśli uprzednio nie nastąpiło oświadczenie, które *wszystkich* właścicieli, onych mieszkanię *udział każdego do przedsiębiorstwa* i upoważnioną wymienia drukarnią, w której Dziennik lub pismo peryjodyczne ma być drukowane. — To oświadczenie musi być przez właścicieli Dziennika lub pisma peryjodycznego a nie inaczej uczynione. Złożone zaś być powinno w Paryżu w Dyrekcyi handlu książkami, a po Departamentach u Jeneralnego Sekretarza Prefektury. — Gdyby oświadczenie przez Sąd za fałszywe uznane było, wtedy Dziennik lub Pismo peryjodyczne nie ma więcej wychodzić. — Art. 9. W przypadku, gdy Dziennik lub peryjodyczne Pismo jest własnością kilku współinteressentów, obowiązani są wybrać jednego, dwóch lub trzech z pomiędzy siebie, którzyby za Redakcyją odpowiadali i mieli dozór nad Dziennikiem; w tej mierze dać mają swoje oświadczenia, jak powiedziano w artykule poprzedzającym. — Ci właściciele Redaktorowie (*propriétaires rédacteurs*) połączą w sobie następujące warunki: 1) Muszą mieć własności w Art. 980. ustawy cywilnej przepisane. 2) Przynajmniej trzecią część własności codziennych Dzienników i potrzebną rękojmią lub innych pism peryjodycznych połowę posiadać. — W przypadku śmierci jednego z odpowiedzialnych redaktorów, współinteressanci mają termin miesięczny do przedstawiania nowego odpowiedzialnego właściciela, który mając równe prawo do własności Dziennika i rękojmi wypełniać będzie żądane poprzedzającym artykułem warunki. — W przypadkach sprzecznych, względem odrzucenia oświadczenia, rozstrzygać mają w tym względzie sądy przyzwoite; jednakowoż rozpoznanie Dyrektora handlu książkami, lub Prefektów powinno tymczasowie być do skutku przywiedzione, *dopóki nie zapadnie wyrok Trybunału pierwszej instancyi, który bez względu na apellacyją, powinien być wykonawczym.* — Art. 10. Gdy sprawy rozpoczną się w sądach, powinny być wytoczone przeciwko właścicielom redaktorom, którzy wszystkim karom ulegać powinni; jednakże kary pieniężne wszyscy właściciele solidarnie znosić mają. — Art. 11. Oświadczenie względem na teraz istniejących Dzienników, powinno być w formie artykułem 8 przepisanej w ciągu dni trzydziestu po ogłoszeniu niniejszego prawa, uczynione lub odnowione; wszystko pod zagrożeniem kar rozciągniętych Art. 8. prawa z dnia 9. Czerwca 1819. — Ża-

dne Towarzystwo w odwołaniu się do własności Dzienników lub Pism peryjodycznych, nie może inaczej być zawarte, jak w zebranych razem imionach i podług formy dla tego rodzaju Towarzystw w Kodexie handlowym przepisanej. — Art. 13. Wszystkie akta, konwencyje i dyspozycyje, względnie własności Dziennika lub Pisma peryjodycznego, pochodzące od autora lub autorów (w arty. 8. wymienionych) oświadczenia, powinny być ważne pomimo wszystkich przeciw temu brzmiących rewersów na odwrót danych (*contre lettres*) i stypulacyj. — Art. 14. Żaden Dziennik i żadne Pismo peryjodyczne jakiegobądź rodzaju, nie może wychodzić, jeżeli właściciele nie złożyli wprzód rękojmi prawem z d. 9. Czerwca 1819. ustanowionej. — *Kaucyja ta jest osobistą własnością interesentów, która bądź w gotowiznie, bądź dochodach wieczystych, na ich imię zapisanych, złożyli.* — Od tych rozporządzeń wyjątemi są same Pisma peryjodyczne poświęcone umiejętnościom, kunsztom i literaturze, i wychodzące tylko dwa razy na miesiąc lub jeszcze w większych przedziałach czasu, jakoteż Pisma peryjodyczne wyłącznie obwieszczeniom i zawiadomieniom poświęcone. — Art. 15. Imię właścicieli Redaktorów Dzienników lub Pism peryjodycznych, powinno być na każdym egzemplarzu u góry drukowane, pod karą pieniężną 500 fr. przeciwko drukarzom. — Tytuł II. *O karach pieniężnych.* Art. 16. W przypadkach ustawami z d. 17. Maja 1819. i 25. Marca 1822. przewidzianemi, jakoto w razie zachęcania, osławiania, obrazy lub difamacyi kary pieniężne mają być na przyszłość w sposobie następującym oznaczone. — Od 2000 fr. najmniej aż do 20,000 fr. najwięcej w razie zachęcania do przestępstwa, chociaż na wspomniane zachęcanie żaden nie nastąpił skutek. (Art. 2. ustawy z dnia 17. Maja 1816.) — Od 500 fr. najmniej aż do 20,000 fr. najwięcej, w razie zachęcania do przewinienia, chociaż na wspomniane zachęcanie żaden skutek nie nastąpił (Art. 3. ustawy z d. 15. Maja 1819.) — Od 5,000 fr. najmniej aż do 30,000 fr. najwięcej, w razie obrazy przeciw osobie Króla (Art. 9. téjże samej ustawy); — od 5,000 fr. najmniej aż do 30,000 fr. najwięcej w razie osławiania godności Królewskiej, porządku następstwa Tronu, religii, Państwa lub jej sług, przy wykonywaniu ich obowiązków, każdej prawnie uznanej religii lub jej sług przy sprawowaniu ich obowiązków (Art. 1. ustawy z d. 25. Maja 1822.); — Od 3,000 fr. najmniej aż do 20,000 fr. najwięcej, w razie obrazy Członków rodziny Królew. Izb, lub jednej z tych (Art. 10. i 11. ustawy z d. 17. Maja 1819.); — Od 3,000 fr. najmniej aż do 15,000 fr. najwięcej, w razie obrazy osoby

obcego Monarchy (Art. 12. téj samej ustawy); — Od 1,000 fr. najmniej aż do 20,000 fr. najwięcej, w razie difamacyi sądów, ustalonych Ciał, lub publicznego zarządu (Art. 5. z d. 25. Marca 1822); — Postów zawierzytelności przy Królu, lub innych dyplomatycznych Agentów (Art. 17. ustawy z d. 17. Maja 1819.); — Każdego Agenta publicznej władzy w czynnościach, ściągających się do jego obowiązków (Art. 16. téj samej ustawy); — 500 fr. za difamacyją osób prywatnych (Art. 18. téj samej ustawy). — Rozporządzenia niniejszego artykułu zastosowane będą tylko do przewinień, popełnionych przez pisma drukowane. — Art. 17. Każde oznajmienie czynności życia prywatnego każdego żyjącego Francuza i każdego obcego bawiącego we Francyi, może być przez Adwokata Korony do sądu pociągnięte, i powinno być skazane na karę 500 fr. — Atoli rozporządzenie to przestanie mieć skutek, jeżeli w tej mierze mająca udział osoba, przed wyrokami wiadomienie upoważniła lub przyjęła. — Art. 18. Każde przewinienie *difamacyi*, popełnione przeciwko osobom prywatnym przez druk może być z urzędu, na żądanie lub za przyzwoleniem obrażonej strony do sądu pociągnięte. — *We wszystkich przypadkach sprawa odbywać się powinna przy zamkniętych drzwiach sali sądowej.* — Wyrok będzie publiczności ogłoszony. — Art. 19. Każdy, który drukował ogłoszone i skazane pismo, powinien być odpowiedzialny cywilnie za karę pieniężną, wynagrodzenie szkody i kosztów wyrażonych w wyroku skazującym na karę. — *Jednakowoż podług okoliczności może go sąd od téj odpowiedzialności uwolnić.* — Art. 20. Rozporządzenia dawniejszych ustaw niesprzeciwiających się niniejszemu prawu, powinny być jak pierwszej wykonane. (D. A.)

Włochy.

Ces. Austr. pułk piechoty Arcy Xięcia Franciszka Karola, idąc z Królestwa Neapolitańskiego stanął w d. 11 i 12 z. m. w Rzymie, dnia 12 przed południem udał się do kościoła na Watykanie, był obecny nabożeństwu, poczem otrzymał błogosławieństwo papieżkie od Kardynała della Somaglia, którego Ojciec Święty do tego upoważnił. Ponieważ w dniu tym przypadał także dzień urodzin Cesarza Jego Mości, przeto pułk ten udał się z placu na Watykanie na plac przed kościołem narodowym niemieckim S. Maria della Anima, gdzie odśpiewano *Te Deum* i dano trzy salwy na obchód dnia tegoż. (D. A.)

Królestwo Obojój Sycylii.

Wszystkie c. k. wojska, które w Królestwie Neapolitańskiem stały i stosownie do konwencyi

między obudwoma Rządami zawartęj do Państwa Cesarza Jegomości Austryjackiego powracają, opuszczają Królestwo Neapolitańskie w d. 25. Lutego; idą one przez Państwo Kościelne i W. Xięstwo Toskańskie i wszystkie przed końcem Marca przejdą rzekę Po. (G. W.)

Rossyja.

Podług wiadomości z Odessy z d. 26. Stycznia, tak piękna służy tam pogoda, że statki ciągle biorą ładunek, codziennie zawijają okręty i podróż do Stambułu trwa tylko trzy dni. — Z Symferopolu (w Krymie) donoszą pod d. 15. Stycznia, że powietrze jest tam wilgotno-zimne, podczas gdy z drugiej strony góry, dzielącej miasto od morza (13 godzin drogi) panuje już powietrze wiosniane. W owej części Tauryi róże i inne kwiaty nie przestawały kwitnąć, a wiele drzew poczyna pączki wypuszczać. (G. W.)

Wiadomości z Grecyi.

Przybycie i pobyt obudwóch Komisyy rządowych na wyspie Eginie.

Gazeta powszechna grecka z d. 6. Grudnia (w którynto dniu pierwszy raz wyszła w Eginie) oznajmia przeniesienie siedziby Rządu z Napoli di Romania na owę wyspę następującemi słowy: Rząd przedsięwziawszy potrzebne środki dla Napoli di Romania odpłynął na okręcie Anakreon, pod sprawą Kapitana Jęrzego Malokini, ze Spezyi do Eginy, gdzie stanął w dniu 22. Listopada, a w dniu 23. wszyscy Członkowie wysiedli na ląd, przyjęci odgłosem dział i innemi honorami ze strony Eginotów i osadników Psary. Staranność o porządek poruczona dobrym Psaryjotom; dowódcą miasta ustanowiony Kanari, ziomek i towarzysz broni Konstancya Nikodimo. A że tak dowódca jakoteż inni Psaryjoci poruczony sobie urząd bardzo dobrze sprawują, przeto panuje na Eginie najlepszy porządek i spokojność.

Ten sam Numer Gazety powszechnej greckiej zawiera: 1) Udzielony już z Gazet Hydryjockich wyrok Wydziału Zgromadzenia narodowego z dnia 13. Listopada względem zwołania Zgromadzenia narodowego do Eginy miasto do Poros; 2) Uwiadomienie Komisyy rządzącej datowane jeszcze w Napoli w d. 18 Listopada, w którym donosi o przeniesieniu swoim do Eginy jako na miejsce dogodniejsze. Na czas nieobecności Komisyy Rządowej w Napoli, wewnętrzny Rząd tego miasta oddany jest Komisyy z trzech Członków złożonej, lecz ci nie są wymienieni. Uwiadomienie to kończy się upomnie-

niem wszystkich Greków, aby żyli w zgodzie; Miorea nie będzie w Eginie zapomniana; 3) Uwiadomienie Komisyy Rządowej datowane z Eginy z d. 24. Listopada. Egina, wyraża toż, musi być zupełnie wolną od wpływu wojskowego. Dla tego każdemu żołnierzowi bez wyjątku zabroniony jest przystęp do Eginy. Umyślnie do tego przeznaczona flota czuwać będzie nad wykonaniem tego zakazu. Każdy wojskowy, może tylko na piśmie, zewnątrz swoje podać żądanie, a w razie potrzeby żądać paszportu do osobistego stawienia się na Eginie. 4) Następuje wyrok Komisyy rządzącej przeciwko rozbojom morskim: Rząd patrzac się zawsze z największą niechęcią i oburzeniem na nadużycia i rozboje morskie na morzu popełniane; widząc nadto, że ta zbrudnia, chociaż tylko przez niektórych imienia greckiego niegodnych łotrów tak handlowi Mocarstw neutralnych szkodzących, jakoteż handel Greków gwałtem niszczących, popełniana, i niesłusznie przypisywana była całemu narodowi greckiemu, a jednakże pociągnęta za sobą i jeszcze pociąga ten skutek, iż powszechnie narzekają i oburzają się przeciwko niewinnemu ludowi Grecyi; przeto Rząd wspomniony, użył wszystkich w mocy jego będących środków, abym tym nadużyciom położył tamę i bezecnym rozbojom uczynił koniec. Między innemi wezwał do współdziałania wszystkich Komendantów Mocarstw neutralnych na ich morzach, i nakoniec pod d. 8. Czerwca wydał Uwiadomienie N. 854, w którym ile mógł, wydał przepisy w celu zniesienia tej zbrodni i ukarania zbrodniarzy, i przytém nowo wezwał neutralne marynarki do wspólnego działania. Widząc atoli, że po ogłoszeniu rzeczzonego uwiadomienia, chociaż przyznać należy, że owe nadużycia i rozboje w niejakim względzie zmniejszyły się, lecz nie zupełnie ustały; dowiedziawszy się nawet z największym nieukontentowaniem, że niektórzy z Portu Hydry bez pozwolenia właścicieli, gwałtem uprowadzili okręty, aby takimi udali się za rozbojem, przeto powyższe Uwiadomienie w całej jego rozciągłości potwierdza i wzywa mocno Komendantów i Kapitanów wszystkich Mocarstw neutralnych do wspólnego działania przeciwko tym nadużyciom i onych sprawcom godnych wszystkich kar! — Tu następują podpisy Członków nowej Komisyy. — Nakoniec 5) Uwiadomienie Komisyy rządowej z Eginy d. 27. Listopada, które w ciągu dni dwudziestu od uwiadomienia licząc, rozpoczyna w Eginie licytacyją na wydzierżawienie dochodów narodowych roku przyszłego. (D. A.)

Józio Krogulski w powrocie z Rossyi, wyprawi w następ. Srodę koncert, o którym afiszze donoszą.